

Man har altsaa indstiftet et Begreb: Tjenestehusmænd, som skal anvendes paa polske Arbejdere, og hvorved Arbejdsgiverne kunne unddrage sig det Tilsyn og de Pligter, Loven om udenlandske Arbejdere paa lægger dem. Herredsfogderne i Nykøbing Herred og Stubbekøbing Herred og Birke-dommeren i Maribo Birk have i deres Indstillinger udtrykkelig tilkendegivet, at Tyendet ikke burde undtages fra Tilsynet. Det hedder i den ene af disse Erklæringer, at Bestemmelsen om Tyendet aabner vid Mark for Omgaaelse af Loven. Det hedder i den anden Erklæring, at denne Bestemmelse kan gøre Loven illusorisk, og endelig hedder det i Skrivelsen fra Birke-dommeren i Maribo Birk, at Loven burde omfatte Tyendet, thi det er mest som Tyende, at Udlændinge trænge til Beskyttelse. Man burde i stærkere Grad have taget Hensyn til disse Erklæringer fra Folk, der dog have haft Lejlighed til paa nært Hold at studere det paagældende Forhold og erkyn dige sig om Mangler og Fejl ved den tidligere Lovgivning. Naar det fra saa autentisk Side hævdes, at Tyendet ikke bør undtages, forekommer det mig betænkeligt ikke blot at bibeholde den gamle Bestemmelse om Tyendets Undtagelsesstilling, men endog at udvide den til at omfatte ogsaa noget, man kalder Tjenestehusmænd. I hvor stor Udstrækning man vil benytte sig heraf, ere vi ganske uvidende om i Øjeblikket. Men efterhaanden kan det blive saaledes, at ingen af de 10,000 Arbejdere falder ind under Loven, de blive Tyende og Tjenestehusmænd alle sammen.

I § 2 hedder det, at naar Arbejderne komme hertil, skulle de opgive Navn og Hjemland, og derefter skal dette konstateres af Politiet med Optagelse af nøjagtigt Signalement. Det er en mærkelig Fremfærd overfor disse Arbejdere saaledes paa Forhaand at betragte dem som mistænkelige Personer, over hvem man optager Politiforhør og Signalement. Formodentlig skal der tages Fingeraftryk og foregaa Forbrydermaalning. Det er en i høj Grad ejendommelig Adfærd overfor Folk, der siges at være en absolut nødvendig Hjælp for de store Godsejere og Gaardmænd. Man burde betragte disse Mennesker som Arbejdere og ikke paa Forhaand sigte dem for at være Forbrydere, hvem det er nødvendigt at indlemme i et Forbryderalbum.

Tilsynet med Lovens Overholdelse er blevet i høj Grad svækket i Arbejdsgivernes Favør ved Bestemmelsen i § 18, hvorom Konseilspræsidenten sagde, at det

var den vigtigste Afvigelse fra den gældende Lov. Ifølge § 18 skal Tilsynet udøves af Politiet eller i fornødent Fald af Arbejds- og Fabriktilsynet. Formaålet med denne Ændring er, som det fremgaar af Landstingets Forhandlinger og ogsaa af den ærede Ordførers Udtalelser, helt at komme bort fra Arbejds- og Fabriktilsynet. Det forekommer mig, at Udviklingen burde gaa i den stik modsatte Retning, idet der i Fabriktilsynet efterhaanden vilde blive uddannet kyndige Kræfter til denne Gerning, og idet Folk, som havde Interesse for og Forstand paa Sagerne og maaske ogsaa vare i Besiddelse af Sprogkundskab, vilde melde sig og blive antagne. Dette ønsker man at komme helt bort fra. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (N. Kristjansen) sagde saadant noget som, at de Assistenten, man havde sendt fra Arbejds- og Fabriktilsynet, vare Folk, som ikke havde et praktisk Syn paa Tingene og derfor ofte opdagede Mangler. Det forekommer mig netop at være et godt Vidnesbyrd. De Folk have efter min Mening været rigtig gode, for de have opdaget Mangler og Overtrædelser af Loven. Det var Folk, som ikke følte sig de Arbejdsgivere forbundne, hos hvem de skulde foretage Tilsynet, og derfor kritiserede i Henhold til deres Embedspligt.

Saa vel den højtærede Konseilspræsident som den ærede Ordfører mente, at Politiet vilde være et særdeles godt Tilsyn. Jeg har ikke Tillid til det Skøn, Politiet er i Stand til at udøve. Politiets Skøn har ikke altid vist sig at være heldigt. Naar Politiet i København træffer en fattig klædt, syg Mand paa Gaden, bliver han altid anset for at være beruset og indsat i Detentionslokalerne. Sommetider dør han mellem Hænderne paa Politiet som Følge af denne forkastelige Fremgangsmaade. Der er derfor ikke i Arbejderkredse, hverken her i Byen eller paa Landet, Tillid til, at Politiet skulde være de rette til at foretage Skøn over Arbejdernes Boligforhold o. s. v. Jeg kender Forholdene paa Landet tilstrækkeligt til at vide, at det Tilsyn, som udøves af Politibetjenten eller Politiasistenten, i mange Tilfælde er af en meget ringe Værdi for Arbejderne. Jeg har meget godt af Landstingets Forhandlinger og ogsaa af Udtalelserne her kunnet forstaa, at Arbejds- og Fabriktilsynet er generende for Arbejdsgiverne og gavnligt for Arbejderne. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds i Landstinget (Knuth) forsvarede Polititilsynet ved at sige, at det er et ganske anderledes